

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον Λόγον

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε,
τῶν ἐπιγείων τήν σχέσιν πᾶσαν κατέλιπες,
καί ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς καλλιπάρθενος·
τόν γάρ ἀόρατον ἐχθρόν, κατεπάτησας
στερρῶς ὀφθέντα σοι ἀθλοφόρε. Καί νῦν πη-
γάξεις τῷ κόσμῳ, τῶν ἰαμάτων τά δωρήμα-
τα.

ἘΓουριώτη

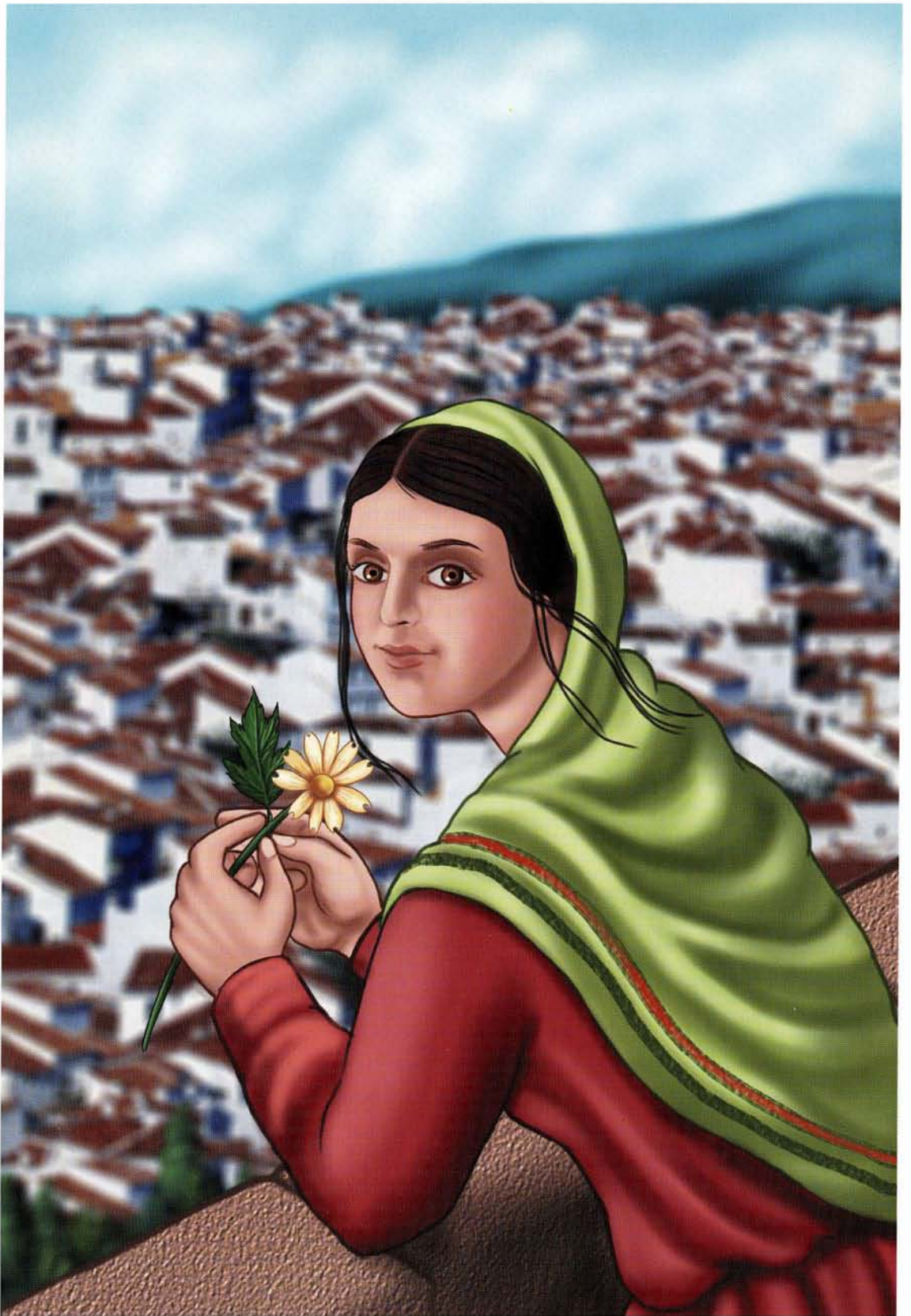
Η ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ

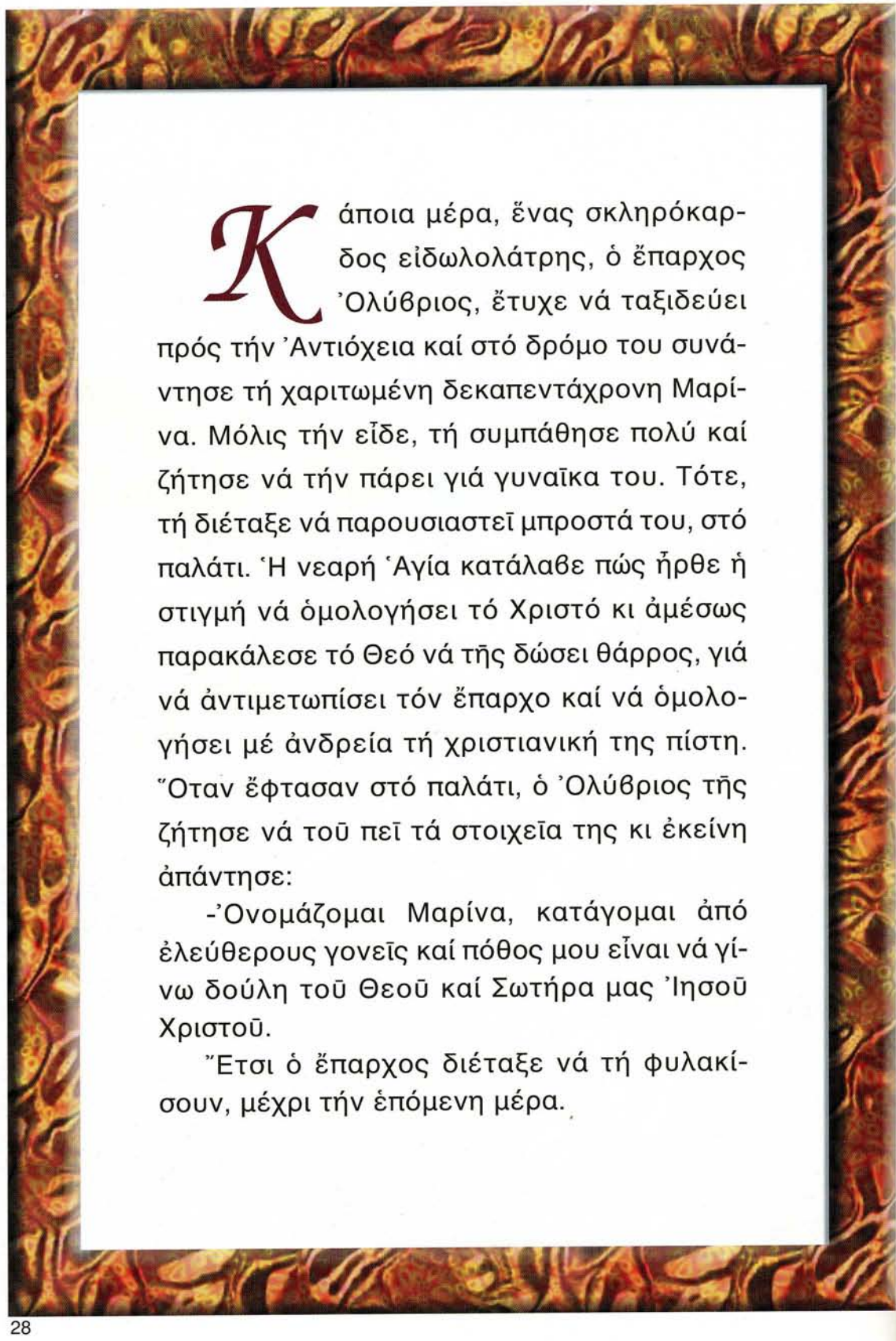

Ε Γουρπιωτη

Ἡ Ἁγία Μαρίνα

Ἡ Ἁγία Μαρίνα καταγόταν ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια τῆς Πισιδίας κι ἔζησε τὸν καιρὸ πού αὐτοκράτορας τῆς Ρώμης ἦταν ὁ Διοκλητιανός. Ὁ πατέρας τῆς λεγόταν Αἰδέσιος καί ἦταν ἱερέας τῶν εἰδώλων. Αὐτὴ δὲν εἶχε ἄλλα ἀδελφία γιατί μόλις γεννήθηκε, ἡ μητέρα τῆς πέθανε. Τότε ὁ Αἰδέσιος ἔδωσε τὸ βρέφος σὲ μιά γυναίκα πού ζοῦσε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, γιὰ νὰ τὸ θηλάσει καί νὰ τὸ μεγαλώσει. Σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ζοῦσαν κάποιοι Χριστιανοί κι ἔτσι, ὅταν ἡ Μαρίνα μεγάλωσε, ἄκουσε γιὰ τὴ σωτήρια διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καί καθὼς εἶχε καλὴ διάθεση, δέχτηκε τὴ χριστιανικὴ Πίστη. Μόλις ὁ Αἰδέσιος ἔμαθε πὼς ἡ κόρη του περιφρονοῦσε τὰ εἰδῶλα καί λάτρευε τὸ Χριστό, τὴ μίσησε τόσο πολὺ, πού ὄχι μόνο δὲν ἤθελε νὰ τὴ βλέπει ἀλλὰ ἔφτασε καί στό σημεῖο νὰ τὴν ἀποκληρώσει. Μά ὅσο ὁ ἐπίγειος πατέρας τῆς τὴν ἀποστρεφόταν, ἄλλο τόσο καί περισσότερο ὁ οὐράνιος Πατέρας τῆς, ὁ Θεός, τὴν ἀγαποῦσε καί τὴν προστάτευε.

Κάποια μέρα, ἓνας σκληρόκαρδος εἰδωλόατρης, ὁ ἔπαρχος Ὀλύβριος, ἔτυχε νά ταξιδεύει πρὸς τὴν Ἀντιόχεια καί στό δρόμο του συνάντησε τή χαριτωμένη δεκαπεντάχρονη Μαρίνα. Μόλις τὴν εἶδε, τή συμπάθησε πολύ καί ζήτησε νά τὴν πάρει γιά γυναῖκα του. Τότε, τή διέταξε νά παρουσιαστεῖ μπροστά του, στό παλάτι. Ἡ νεαρή Ἀγία κατάλαβε πὼς ἦρθε ἡ στιγμή νά ὁμολογήσει τό Χριστό κι ἀμέσως παρακάλεσε τό Θεό νά τῆς δώσει θάρρος, γιά νά ἀντιμετωπίσει τόν ἔπαρχο καί νά ὁμολογήσει μέ ἀνδρεία τή χριστιανική της πίστη. Ὅταν ἔφτασαν στό παλάτι, ὁ Ὀλύβριος τῆς ζήτησε νά τοῦ πεῖ τά στοιχεῖα της κι ἐκείνη ἀπάντησε:

-Ὄνομάζομαι Μαρίνα, κατάγομαι ἀπό ἐλεύθερους γονεῖς καί πόθος μου εἶναι νά γίνω δούλη τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἔτσι ὁ ἔπαρχος διέταξε νά τή φυλακίσουν, μέχρι τὴν ἐπόμενη μέρα.

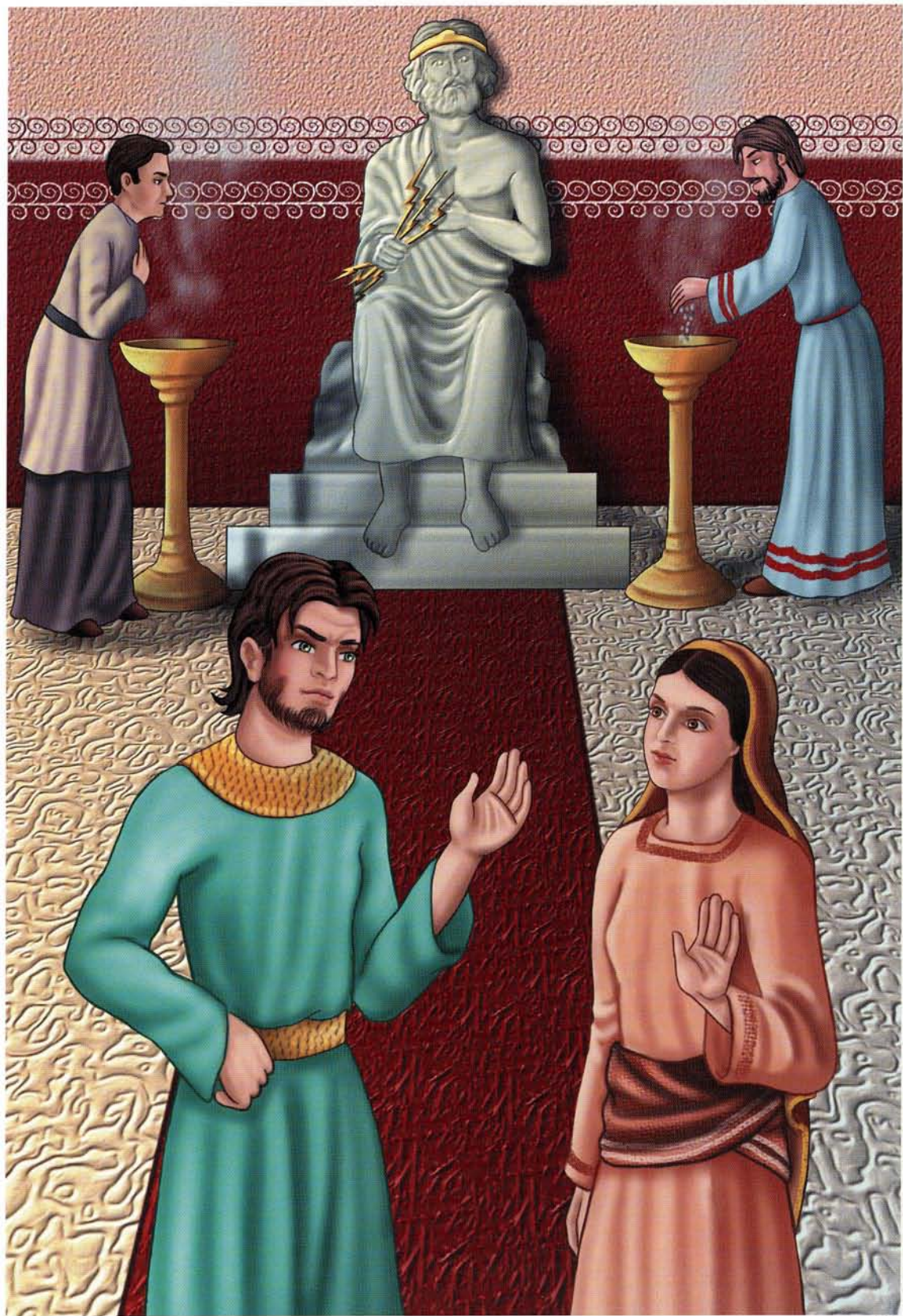
Μόλις ξημέρωσε, στό παλάτι
ἔγινε γιορτή πρός τιμή τῶν
δώδεκα θεῶν. Ὅταν ὁ ἔπαρ-

χος, οἱ στρατιῶτες καί οἱ δοῦλοι θυσίασαν
μπροστά στά ἀγάλματα, ζήτησαν κι ἀπό τή
Μαρίνα νά θυσιάσει, μά ἐκείνη ἀρνήθηκε νά
ὑπακούσει στό πρόσταγμά τους, παραμένο-
ντας σταθερή στήν Πίστη της. Τότε ὁ Ὀλύ-
βριος θύμωσε καί τήν ἀπειλήσε πώς θά τῆς
ἔκανε φρικτά βασανιστήρια. Ὅμως ἡ νεαρή
Μαρίνα τοῦ εἶπε μέ θάρρος:

-Μή νομίζεις πώς θά φοβηθῶ τούς πό-
νους καί τά μαρτύρια, γιατί αὐτά δέ μποροῦν
νά μέ χωρίσουν ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.
Οἱ Χριστιανοί, περιφρονοῦν τίς πρόσκαιρες
ἀπολαύσεις καί ὑπομένουν τίς λύπες, γιατί
ἔστερα ἀπό τό θάνατο, οἱ ψυχές τους ζοῦν
αἰώνια.

Ὁ ἔπαρχος τῆς ὑποσχέθηκε πώς ἂν προ-
σκυνοῦσε τά εἰδῶλα, θά τήν ἔπαιρνε γιά γυ-
ναῖκα του καί θά τήν ἔκανε πλούσια ἀρχό-
ντισσα, ἀλλά ἐκείνη ἀπάντησε:

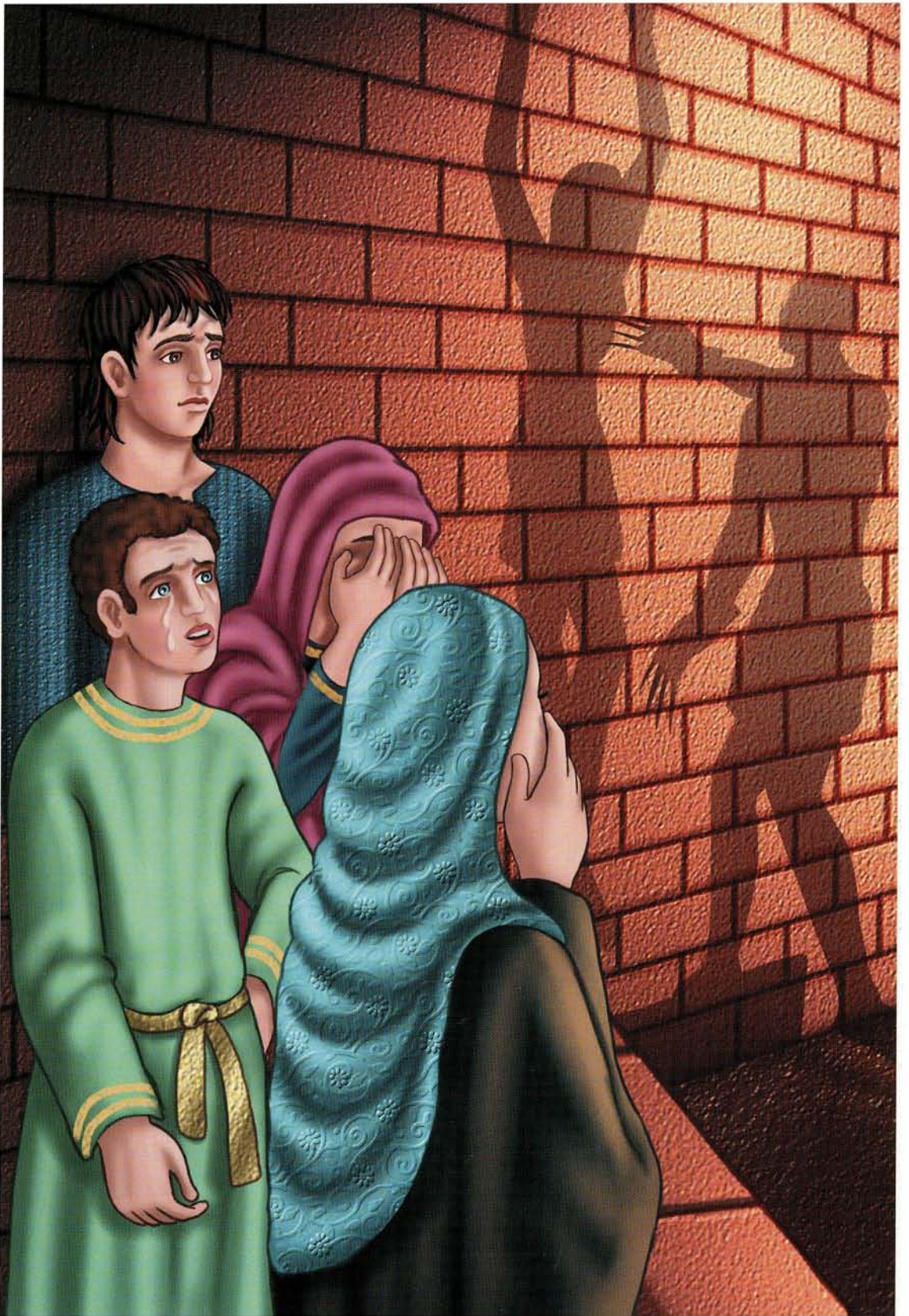
-Μή μέ καλοπιάνεις ἄρχοντα, μέ προθυ-
μία παραδίδω τό σῶμα μου στό θάνατο, γιά
χάρη τοῦ ἀθάνατου καί ἀναμάρτητου Χρι-
στοῦ!

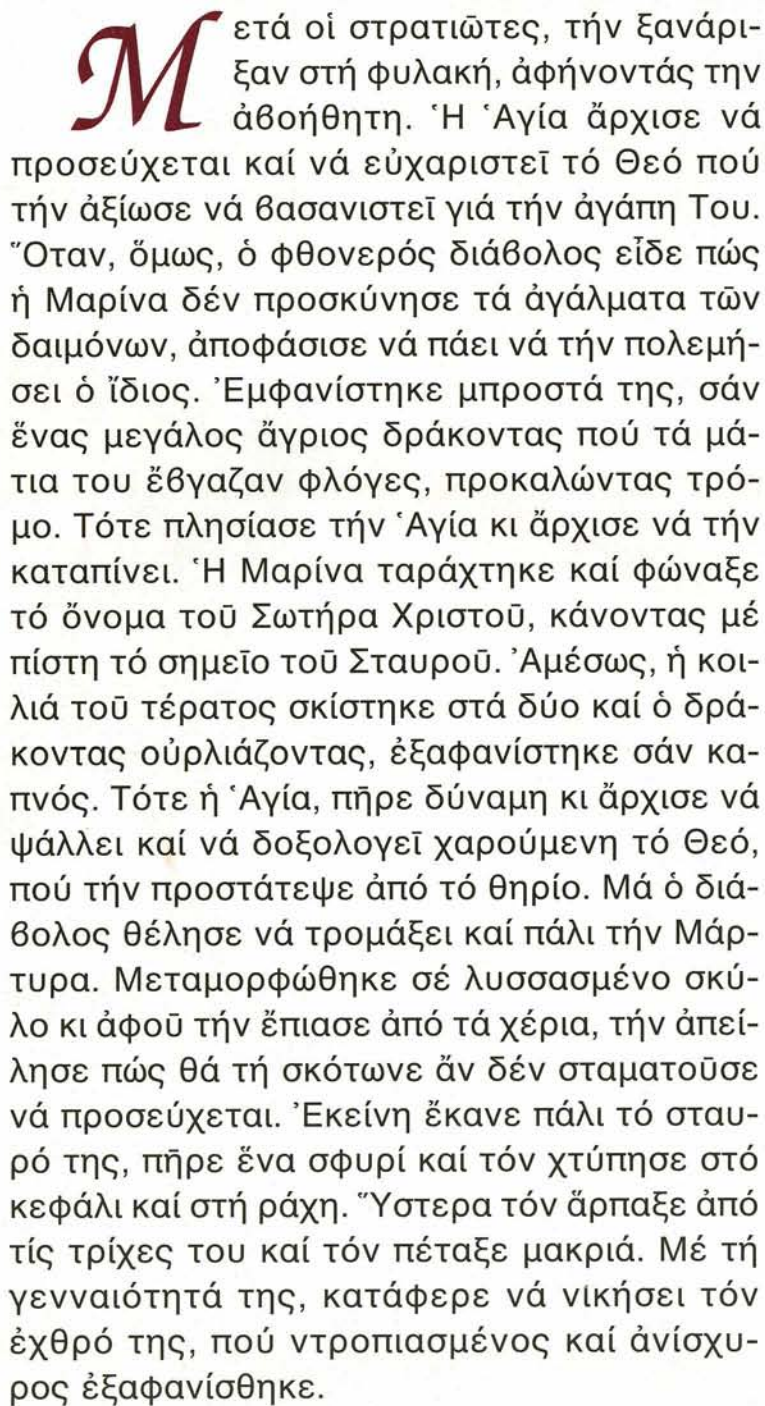

Αμέσως ὁ Ὀλύβριος, διέταξε τούς στρατιῶτες νά τή δείρουν ἀλύπητα, μέ ραβδιά πού εἶχαν πάνω τους ἀγκάθια. Οἱ δῆμιοι τή χτύπησαν τόσο ἄγρια, πού τό σῶμα της ξεσκίστηκε καί τό αἷμα της κοκκίνησε τό χῶμα. Ὅμως ἡ μάρτυς ὑπέμενε τό βάσανο χωρίς νά φωνάζει ἤ νά δακρῦζει ἀπό τόν πόνο. Παρακαλοῦσε τόν Θεό νά τή βοηθήσει γιά νά ἀντέξει στό μαρτύριο καί πραγματικά φάνηκε γενναία. Κατόπιν, τήν κλείδωσαν σ' ἓνα σκοτεινό κελί τῆς φυλακῆς καί τήν ἐγκατέλειψαν πληγωμένη καί νηστική.

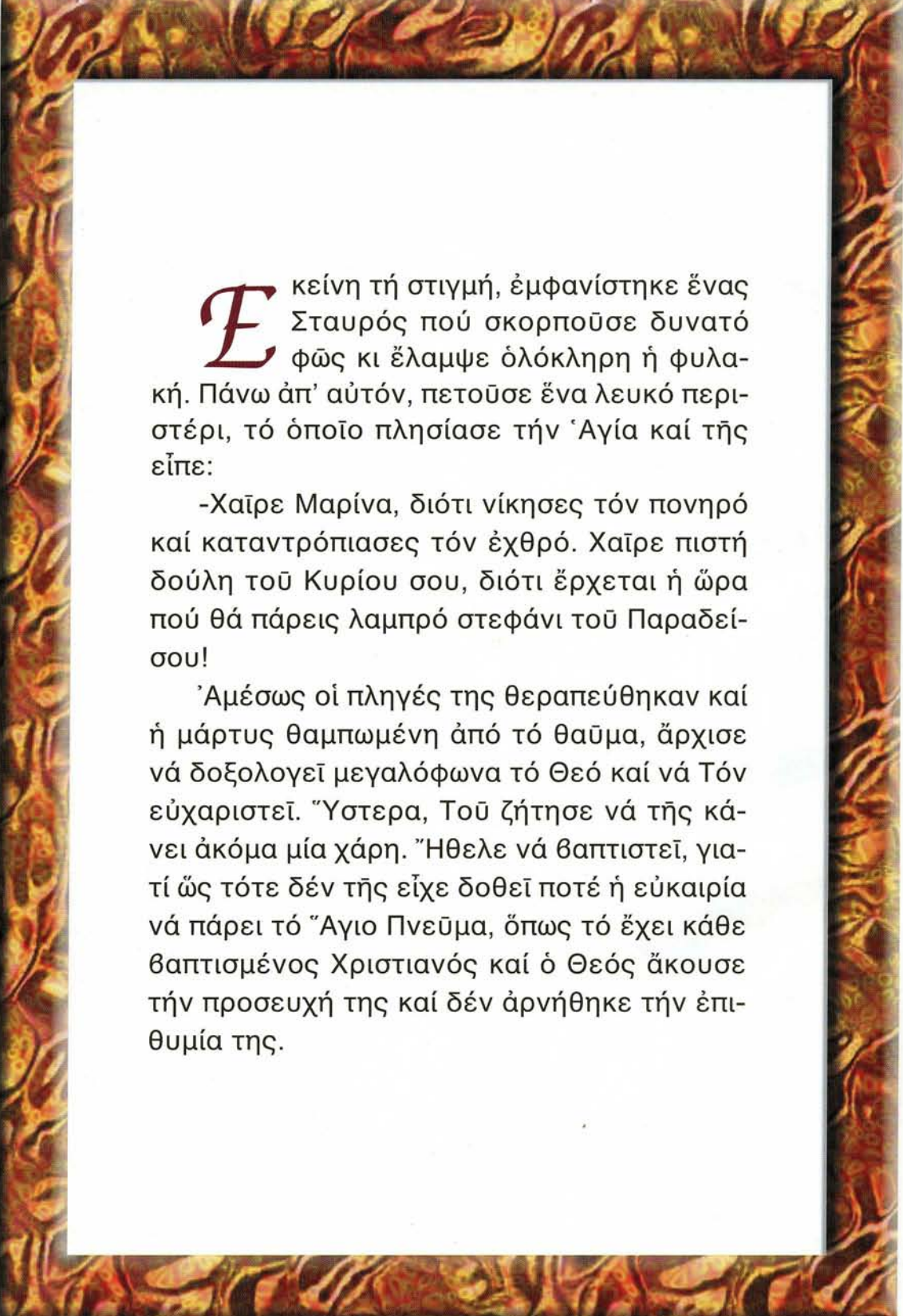
Ἐπειτα ἀπό λίγες μέρες ἡ Ἁγία Μαρίνα ὀδηγήθηκε ξανά στόν ἑπαρχο, γιά νά τήν ἀνακρίνει. Ἀλλά ὅταν διαπίστωσαν πῶς ἐκείνη συνέχιζε νά ὁμολογεῖ μέ παρρησία τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποφάσισαν νά τή βασανίσουν σκληρότερα. Ἀφοῦ τήν κρέμασαν, κατέσχισαν τίς πλευρές της μέ σιδερένια νύχια καί τό σῶμα της γέμισε βαθιές πληγές πού αἱμορραγοῦσαν. Τό πλῆθος κόσμου πού παρακολουθοῦσε τό μαρτύριο, μόλις εἶδε τή δεκαπεντάχρονη κόρη σ' αὐτή τήν κατάσταση, τρόμαξε μέ τήν ἀγριότητα τῶν δημίων καί τή συμπόνεσαν τόσο πολύ, πού ὅλοι ἔκλαιγαν καί θρηνοῦσαν.

Μετά οί στρατιῶτες, τήν ξανάρι-
ξαν στή φυλακή, ἀφήνοντάς την
ἀβοήθητη. Ἡ Ἁγία ἄρχισε νά
προσεύχεται καί νά εὐχαριστεῖ τό Θεό πού
τήν ἀξίωσε νά βασανιστεῖ γιά τήν ἀγάπη Του.
Ὅταν, ὅμως, ὁ φθονερός διάβολος εἶδε πώς
ἡ Μαρίνα δέν προσκύνησε τά ἀγάλματα τῶν
δαιμόνων, ἀποφάσισε νά πάει νά τήν πολεμή-
σει ὁ ἴδιος. Ἐμφανίστηκε μπροστά της, σάν
ἕνας μέγανος ἄγριος δράκοντας πού τά μά-
τια του ἔβγαζαν φλόγες, προκαλώντας τρό-
μο. Τότε πλησίασε τήν Ἁγία κι ἄρχισε νά τήν
καταπίνει. Ἡ Μαρίνα τaráχτηκε καί φώναξε
τό ὄνομα τοῦ Σωτήρα Χριστοῦ, κάνοντας μέ
πίστη τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Ἀμέσως, ἡ κοι-
λιά τοῦ τέρατος σκίστηκε στά δύο καί ὁ δρά-
κοντας οὐρλιάζοντας, ἔξαφανίστηκε σάν κα-
πνός. Τότε ἡ Ἁγία, πῆρε δύναμη κι ἄρχισε νά
ψάλλει καί νά δοξολογεῖ χαρούμενη τό Θεό,
πού τήν προστάτεψε ἀπό τό θηρίο. Μά ὁ διά-
βολος θέλησε νά τρομάξει καί πάλι τήν Μάρ-
τυρα. Μεταμορφώθηκε σέ λυσσασμένο σκύ-
λο κι ἀφοῦ τήν ἔπιασε ἀπό τά χέρια, τήν ἀπεί-
λησε πώς θά τή σκότωνε ἄν δέν σταματοῦσε
νά προσεύχεται. Ἐκείνη ἔκανε πάλι τό σταυ-
ρό της, πῆρε ἕνα σφυρί καί τόν χτύπησε στό
κεφάλι καί στή ράχη. Ὑστερα τόν ἄρπαξε ἀπό
τίς τρίχες του καί τόν πέταξε μακριά. Μέ τή
γενναιότητά της, κατάφερε νά νικήσει τόν
ἐχθρό της, πού ντροπιασμένος καί ἀνίσχυ-
ρος ἔξαφανίσθηκε.

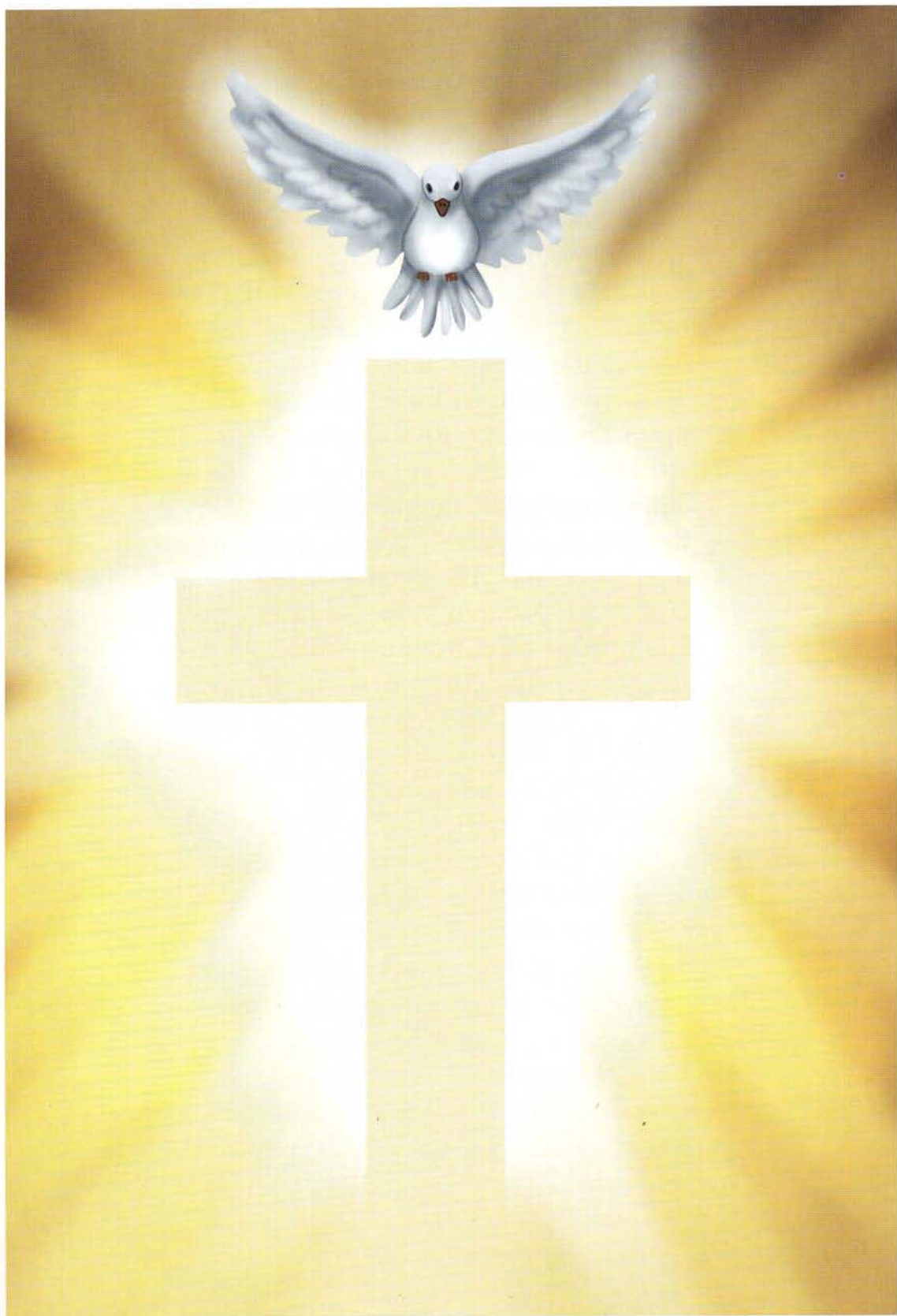

Εκείνη τή στιγμή, ἐμφανίστηκε ἕνας Σταυρός πού σκορποῦσε δυνατό φῶς κι ἔλαμψε ὀλόκληρη ἡ φυλακή. Πάνω ἀπ' αὐτόν, πετοῦσε ἕνα λευκό περιστέρι, τό ὁποῖο πλησίασε τήν Ἀγία καί τῆς εἶπε:

-Χαῖρε Μαρίνα, διότι νίκησες τόν πονηρό καί καταντρόπιασες τόν ἐχθρό. Χαῖρε πιστή δούλη τοῦ Κυρίου σου, διότι ἔρχεται ἡ ὥρα πού θά πάρεις λαμπρό στεφάνι τοῦ Παραδείσου!

Ἄμέσως οἱ πληγές της θεραπεύθηκαν καί ἡ μάρτυς θαμπωμένη ἀπό τό θαῦμα, ἄρχισε νά δοξολογεῖ μεγαλόφωνα τό Θεό καί νά Τόν εὐχαριστεῖ. Ὑστερα, Τοῦ ζήτησε νά τῆς κάνει ἀκόμα μία χάρη. Ἦθελε νά βαπτιστεῖ, γιατί ὡς τότε δέν τῆς εἶχε δοθεῖ ποτέ ἡ εὐκαιρία νά πάρει τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅπως τό ἔχει κάθε βαπτισμένος Χριστιανός καί ὁ Θεός ἄκουσε τήν προσευχή της καί δέν ἀρνήθηκε τήν ἐπιθυμία της.

Τό πρωί, ο ἑπαρχος διέταξε νά φέ-
ρουν τή μάρτυρα μπροστά του.
Μόλις τήν εἶδε θεραπευμένη, εἶπε:

-Οἱ θεοί λυπήθηκαν τήν ὀμορφιά σου καί
σέ θεράπευσαν, γι'αὐτό πρέπει νά τούς προ-
σκυνήσεις.

Ἄλλά ἡ μάρτυς τοῦ ἀπάντησε:

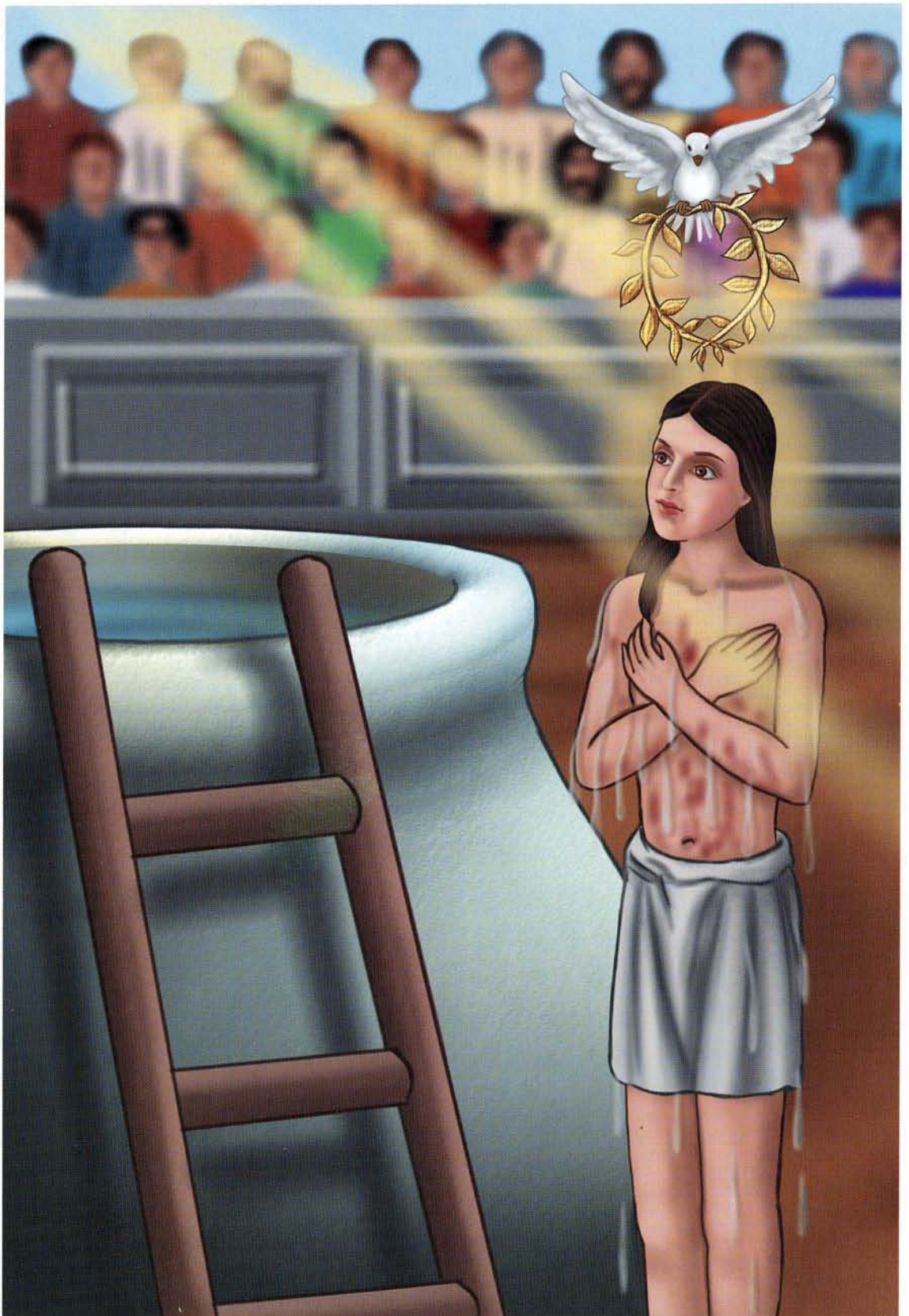
-Μόνο ὁ ἀληθινός Θεός ἔχει τή δύναμη
νά θεραπεύσει ψυχές καί σώματα κι Αὐτόν θά
λατρεύω παντοτινά.

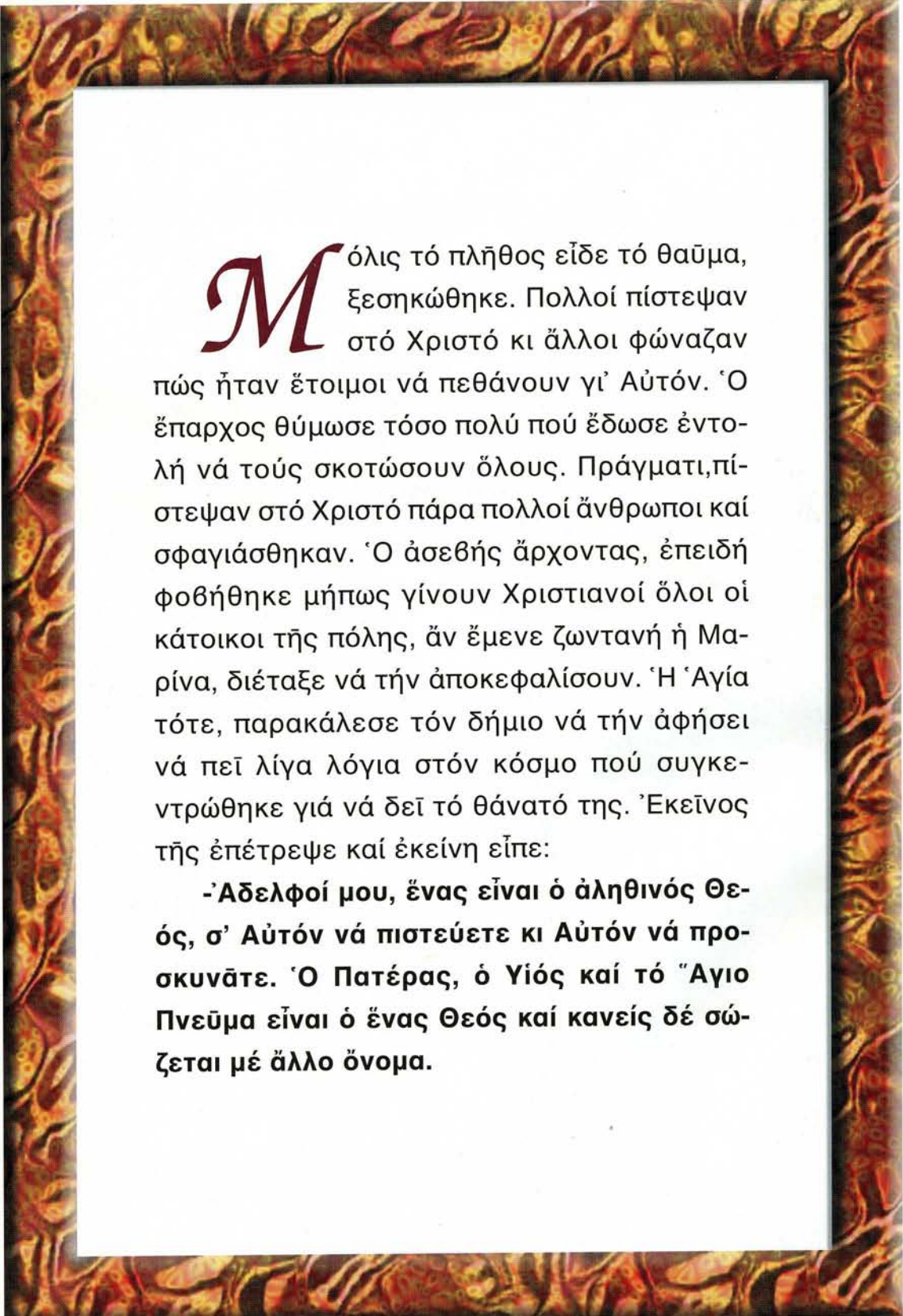
Οἱ δικοί σας θεοί εἶναι ψεύτικοι!

Ἐκνευρισμένος ὁ ἑπαρχος, διέταξε καί
ἀφοῦ τή γύμνωσαν, τήν ἔκαψαν ἀπό τό λαιμό
ᾧς τή μέση. Ἡ Μαρίνα, παρ' ὄλο πού ὑπέφε-
ρε τούς φρικτούς πόνους, προσευχόταν
εὐχαριστώντας τόν Θεό. Κατόπιν ἔφεραν ἕνα
καζάνι μέ νερό καί βούτηξαν μέσα τό κεφάλι
της, γιά νά τήν πνίξουν. Μά τή στιγμή πού τήν
ἔριχναν στό νερό, ἐκείνη φώναξε:

-Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἄς γίνει αὐτό τό νε-
ρό ἀντικατάσταση τοῦ βαπτίσματος, μέ τό
ὁποῖο τόσο ἐπιθυμῶ νά δεχτῶ τό Ἅγιο
Πνεῦμα Σου.

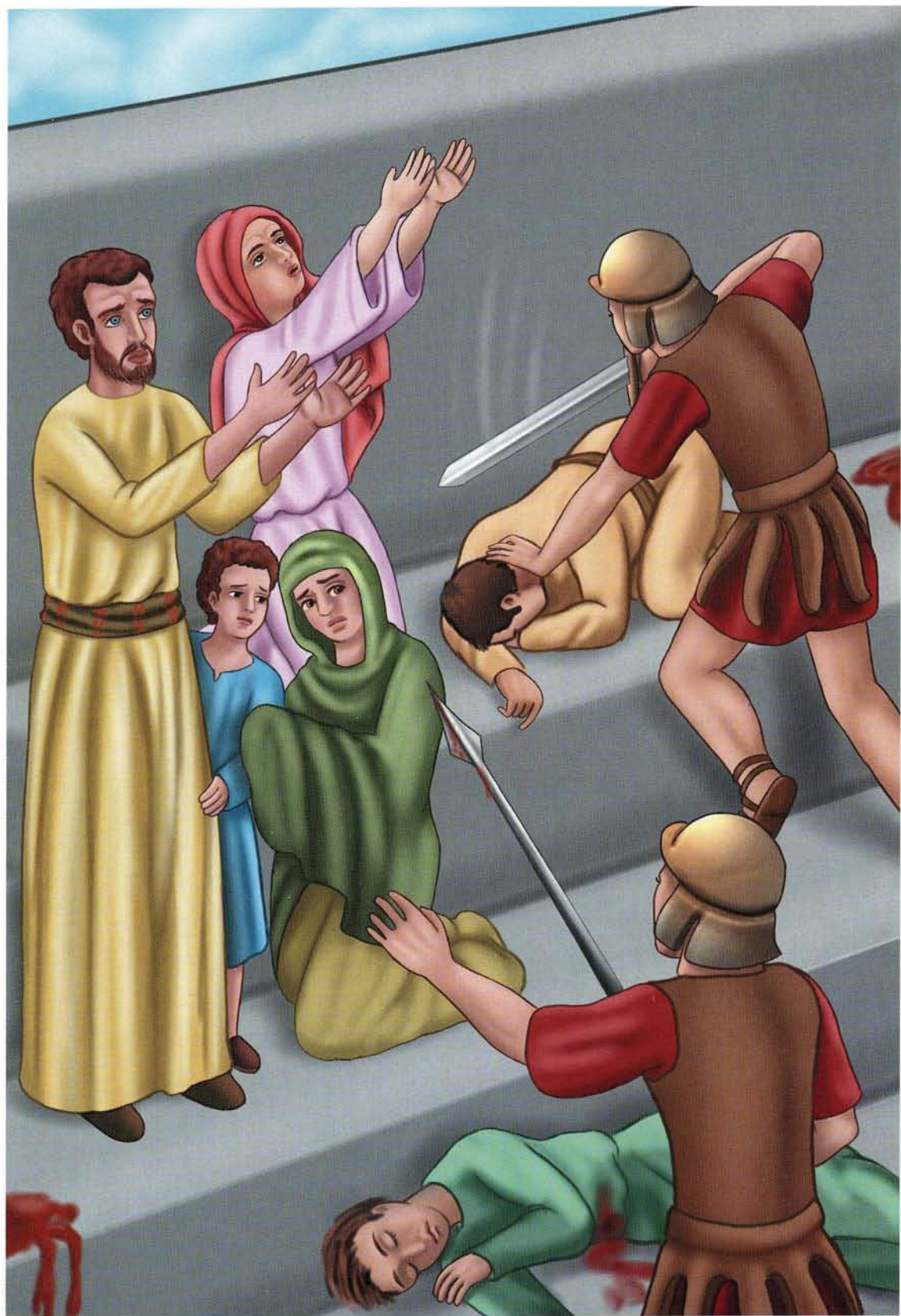
Ἀμέσως ἔγινε μέγας σεισμός καί ἡ
Ἅγία βγῆκε ἀπό τά νερά, δοξάζοντας γιά ἀκό-
μη μιὰ φορά τόν Κύριο πού ἐκπλήρωσε τόν
πόθο της, νά βαπτιστεῖ. Τότε ἐμφανίστηκε τό
περιστέρι καί κρατῶντας στό ράμφος του ἕνα
χρυσό στεφάνι, κάθησε στό κεφάλι τῆς
Ἅγίας.

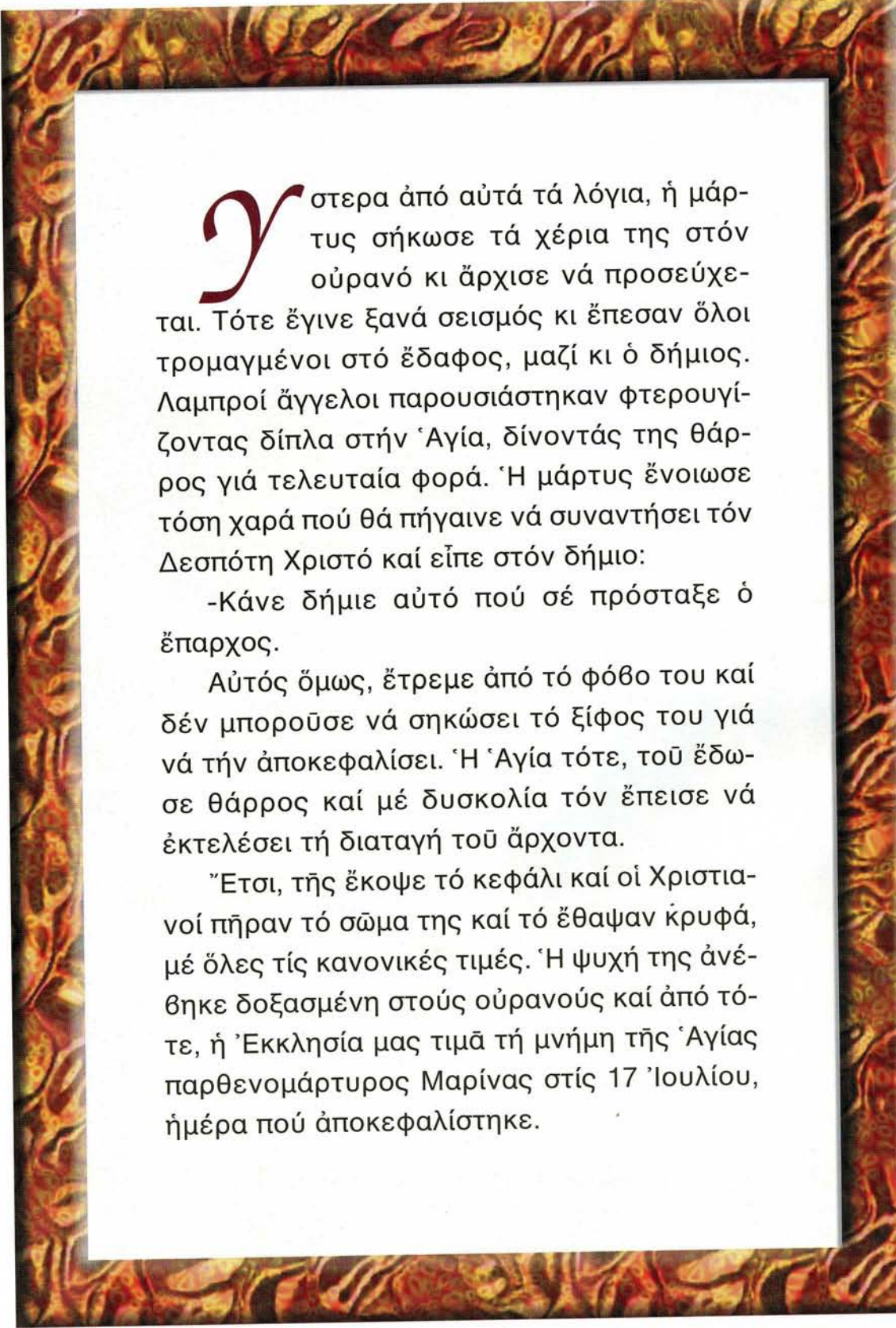

Μόλις τό πλήθος εΐδε τό θαῦμα, ξεσηκώθηκε. Πολλοί πίστεψαν στό Χριστό κι ἄλλοι φώναζαν πώς ἦταν ἕτοιμοι νά πεθάνουν γι' Αὐτόν. Ὁ ἔπαρχος θύμωσε τόσο πολύ πού ἔδωσε ἐντολή νά τούς σκοτώσουν ὅλους. Πράγματι, πίστεψαν στό Χριστό πάρα πολλοί ἄνθρωποι καί σφαγιάσθηκαν. Ὁ ἀσεβής ἄρχοντας, ἐπειδή φοβήθηκε μήπως γίνουν Χριστιανοί ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πόλης, ἂν ἔμενε ζωντανή ἡ Μαρίνα, διέταξε νά τήν ἀποκεφαλίσουν. Ἡ Ἁγία τότε, παρακάλεσε τόν δήμιο νά τήν ἀφήσει νά πει λίγα λόγια στόν κόσμο πού συγκεντρώθηκε γιά νά δεῖ τό θάνατό της. Ἐκεῖνος τῆς ἐπέτρεψε καί ἐκείνη εἶπε:

- Ἀδελφοί μου, ἕνας εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, σ' Αὐτόν νά πιστεύετε κι Αὐτόν νά προσκυνᾶτε. Ὁ Πατέρας, ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ὁ ἕνας Θεός καί κανείς δέ σώζεται μέ ἄλλο ὄνομα.

Υστερα από αυτά τά λόγια, ή μάρ-
τυς σήκωσε τά χέρια της στόν
οὐρανό κι ἄρχισε νά προσεύχε-
ται. Τότε ἔγινε ξανά σεισμός κι ἔπεσαν ὅλοι
τρομαγμένοι στό ἔδαφος, μαζί κι ὁ δήμιος.
Λαμπροί ἄγγελοι παρουσιάστηκαν φτερουγι-
ζοντας δίπλα στήν Ἁγία, δίνοντάς της θάρ-
ρος γιά τελευταία φορά. Ἡ μάρτυς ἔνοιωσε
τόση χαρά πού θά πήγαινε νά συναντήσῃ τόν
Δεσπότη Χριστό καί εἶπε στόν δήμιο:

-Κάνε δήμιε αὐτό πού σέ πρόσταξε ὁ
ἔπαρχος.

Αὐτός ὅμως, ἔτρεμε ἀπό τό φόβο του καί
δέν μπορούσε νά σηκώσει τό ξίφος του γιά
νά τήν ἀποκεφαλίσῃ. Ἡ Ἁγία τότε, τοῦ ἔδω-
σε θάρρος καί μέ δυσκολία τόν ἔπεισε νά
ἐκτελέσῃ τή διαταγή τοῦ ἄρχοντα.

Ἔτσι, τῆς ἔκοψε τό κεφάλι καί οἱ Χριστια-
νοί πῆραν τό σῶμα της καί τό ἔθαψαν κρυφά,
μέ ὅλες τίς κανονικές τιμές. Ἡ ψυχή της ἀνέ-
βηκε δοξασμένη στούς οὐρανοῦς καί ἀπό τό-
τε, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τή μνήμη τῆς Ἁγίας
παρθενομάρτυρος Μαρίνας στίς 17 Ἰουλίου,
ἡμέρα πού ἀποκεφαλίστηκε.

